

benytte hans Hjælp ved Nybygninger, Vedligeholdelser, Ombygninger, Istandsættelser, eller hvad det nu kan være. Der er ogsaa den Forskel, at medens der efter det tidligere Forslag var tilfornordnet Bygningsdirektøren 3 Bygningsinspektører, som ikke maatte paatage sig Arbejde for private, men vel for Stat og Kommuner, saa er dette helt faldet bort; dernæst er der den Forskel, at hvad Bygningsdirektøren skal have af Medhjælp enten fast eller ved visse bestemte Foretagender, bliver en Sag, der dels afgøres ved de aarlige Finanslove og dels tages Beslutning om, naar det paagældende Arbejde foreligger. Det siger sig selv, at hvis denne Ordning træder i Kraft, vil der foruden denne Bygningsdirektør med det ham underordnede, faste eller løse Personale i ikke ringe Omfang blive Brug for Arkitekter, der antages til det enkelte Arbejde, særlig naar det drejer sig om Opførelse af ny, store Bygninger, men det ligger udenfor Lovforslaget; i saa Henseende staa Administrationen saavel som Lovgivningsmagten frit i paakommende Tilfælde. Jeg skal hermed anbefale ogsaa dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Indenrigsministeren har Ordet for at fremsætte nogle tidligere anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det første Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om en Forandring af nogle Paragraffer i Fattigloven. Den første Paragraf vedrører Hjemsendelse af Udlændinge. Forholdet er nu, at der er Traktat med Sverige, hvorefter Svenske, der efter 21 Aars Alderen i 12 Aar have haft Hjemsted paa fri Fod her i Landet, ikke kunne hjemsendes af Kommunen. Ellers kunne alle Udlændinge hjemsendes, naar de falde Fattigvæsenet til Byrde. Imidlertid har Indenrigsministeriet i flere Tilfælde afvist Kommunernes Krav om Hjemsendelse, da det ikke skønnedes at være humant at hjemsende enkelte fattige, og de paagældende Kommuner have saa vedblivende maattet udrede Udgifterne til Forsørgelse af disse fattige. Nu foreslaas det, at i saadanne Tilfælde skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at bestemme, at Udgifterne ved de paagældendes Forsørgelse erstattes vedkommende kommunale Kasser af Statskassen, da det synes

at være rimeligt, at disse Udgifter falde paa Statskassen og ikke paa de enkelte Kommuner. Tanken er da den, at man fra Indenrigsministeriets Side vil søge disse Beløb erstattede i de forskellige Lande hos de paagældendes Forsørgelseskommuner. Der er for Tiden rundt i alle Lande en Bevægelse oppe for at undgaa saadanne Hjemsendelser, dels af humane, men ogsaa af økonomiske Grunde, og det er ingenlunde udelukket, at man i adskillige Tilfælde vil kunne faa saadanne Beløb erstattede, men dette vedrører altsaa Statskassen. For Kommunerne vil det betyde, at i saadanne Tilfælde, hvor Indenrigsministeriet afviser Kravet om Hjemsendelse, ville Kommunerne kunne faa disse Udgifter erstattede af Staten.

Den anden Paragraf i dette Lovforslag vedrører en Udvidelse af § 61 i Fattigloven. Den angaar den saakaldte kontrollerede Familiepleje, og det foreslaas at udvide § 61 saaledes, at en af Staten godkendt Anstalt skal kunne lade anbringe en Patient under Anstaltens vedvarende Tilsyn hos private, og hvor Udgifterne dertil maa udredes af det offentlige, skulde de udredes, uden at disse Udgifters Udredelse har Fattighjælps Virkninger. Det har tidligere været et omstridt Spørgsmaal her paa Rigsdagen, hvorvidt man burde gaa til en saadan Udvidelse. Jeg tror, at efter de Erfaringer, man nu har høstet, og hvorom man vil finde udførlig Besked i Bemærkningerne, vil det fra alle Sider blive erkendt for at være en god og forsvarlig Udvidelse. Det er særlig vedrørende de aandssvage og sindssyge, man har haft Erfaringer. Men det er her foreslaaet, at Udvidelsen skal gælde alle de trængende syge, som ere omtalte i Fattiglovens § 61. Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Det næste Forslag, jeg har den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v. Der er indkommet en Række Andragender til Indenrigsministeriet, og Tanken om en Lov er i det hele bleven anbefalet fra forskellige Erhvervs Side. Det har vist sig, at Frivillighedens Vej ikke har været farbar, og da jeg mener, at det er heldigt, at en saadan Bestemmelse bliver truffen, har jeg fundet Anledning til at udarbejde dette Lovforslag.

Det foreslaas her som almindelig Regel, at Butikker og Lagere samt Barber- og Frisørstuer skulle være lukkede de 4